

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 162

Any XIV

FEBRER, 2000

Beneïdes a la Plaça

Fogueró a l'escola

***MOLTES
FESTES DU
EL GENER I
SANT ANTONI
VA ENMIG***

Sumari

Editorial i sumari	2
Assemblea General de Fent Carrerany ..	3
El grup d'esplai "Es Rebrot" informa: ..	4
Beneïdes de Sant Antoni	5
A un carrer qualsevol... qualsevol dia ...amb presses	6
Primera Comunió	7
Poemes d'en Rosselló	7
Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb En Felip Díez, rector de Maria	8
De Viatge, amb Viatges Martel	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps.	15
Racó de cuina: pollastre i gambes	15
Sàtira Informal	16
Salutació i felicitació per a Antoni Gelabert	18
Concert d'Aula'98	19
Els que apedreguen les seves teulades són (Continuació)	20
Al batle de Maria	21
Una mort secundària	22
UM-Maria de la Salut	22
Carrerany Esportiu	23
Presentació de dos nous llibres de Lluc Matas	24
Fogueró a l'escola	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gual Bergas
Onofre Sureda Ribas
Miquel Morey Mas
Magdalena Soler Vallori

EDITORIAL

El difícil objectiu de la premsa forana

Més enllà dels efectes que se'n podien derivar del nou mil·lenni, la nostra premsa forana segueix en el mateix lloc que havia aconseguit en aquesta etapa de final de segle. La consolidació de les publicacions de premsa forana a Mallorca és la millor notícia que hem rescatat: el nostre moviment, d'una complexa diversitat i riquesa cultural, s'ha consolidat com un sòlid graó del nostre país.

A pesar de les dificultats que segueixen afectant a les nostres publicacions, i que recordaven a la passada editorial, en aquest principi d'any 46 revistes van temperant el temporal que adesiara afecta el nostre entorn. Més enllà d'un semiprofessionalisme amateur, s'amaga un voluntarisme altruista que, lluny de les noves tendències que aterren en aquesta illa, ajuda a forjar noves estructures d'influència en els àmbits locals.

És, en aquesta línia, de la convergència d'un voluntarisme necessari i d'un semiprofessionalisme amateur que, entorn de les nostres publicacions s'han de fomentar iniciatives que garanteixin el nostre futur. A més, d'una bona dosi de voluntarisme, les revistes de premsa forana han de pensar en allò que permeti la supervivència de les mateixes davant fets conjunturals, com poden ser els efectes que es poden generar de les relacions polítiques i de les oportunes ajudes institucionals. Hem d'anar pens, totes i cada una de les nostres revistes cap a la captació de publicitat local i comarcal, com també a la captació d'ingressos com la creació de promocions de campanyes que surtin de l'abast cultural i local.

A pesar de que el plantejament sigui ambiciós, ja que no podem ni volem fer la competència als grans diaris d'abast insular, hem d'anar a oferir algun producte que ultrapassi la barrera municipal per incidir dins el marc insular. La idea és ambiciosa, però ja ha estat tractada en altres ocasions. És per això que, des de la meua perspectiva, nos hauríem d'esforçar en el fet que es fomentessin iniciatives que, possiblement, sinó ho feim nosaltres hi haurà d'altres que s'avançaran. Com veis, també intent rescatar una idea que afecta al nostre moviment: és el sentit associatiu que altre temps va tenir. L'individualisme afectarà a aquelles publicacions que, sense un entorn associatiu fort, no podran competir en els àmbits locals, he on a més dels periòdics locals hem de competir amb publicacions d'influència germana que, ofereixen productes de gran qualitat, la qual cosa fa que també hàgim d'estar en el front de la defensa de la nostra llengua davant de l'espanyol i, ara de l'alemany. Com veis, els entrebancs que afecten el nostre moviment són molts i, per a més inri, tenen un mal vell.

Miquel Company Florit

President de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Miquel Company Florit, Grup d'esplai "Es Rebrot", Antoni Gelabert Mas, Miquel Rosselló i Quetglas, Antoni Fiol, Sor Francisca Negre, Miquel Oliver i Roig i Unió Mallorquina-Comité Local de Maria de la Salut

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
c/e: fentcarrerany@premsaforana.com
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Assemblea General de Fent Carrerany

El passat dissabte, dia 29 de gener a les 20 h. tingué lloc a l'escola de dalt l'assemblea anual ordinària de l'Associació Fent Carrerany .

Seguint l'ordre del dia es tractaren els punts següents:

-Lectura i aprovació de l'acte anterior. En Joan Gelabert Mas, secretari de Fent Carrerany llegí l'acte de la sessió anterior que fou aprovada per unanimitat.

-Informe de tresoreria any 1.999. En Magí Ferriol Bauzà, comptador de Fent Carrerany donà compte de com estàvem de doblers i com s'havien invertit durant l'any 1.999.

-Informe i balanç activitats realitzades durant l'any 1.999.

A continuació el president informà de les

Part dels assistents a l'assemblea que és va dur a terme a la biblioteca de l'escola de dalt

activitats duites a terme durant l'any 1.999 i que en general havien anat força bé exceptuant el certamen de fotografia.

-Proposta d'activitats per a l'any 2.000. A continuació va donar relació de les activitats que es pensen fer durant l'any 2.000: revista, paraula de poesia, excursions, trobada de pintors, i altres activitats relacionades amb la cultura duites a terme amb altres entitats.

-Previsió econòmica i pressupost any 2.000. A continuació en Magí Ferriol donà compte de quines són les previsions econòmiques per a l'any

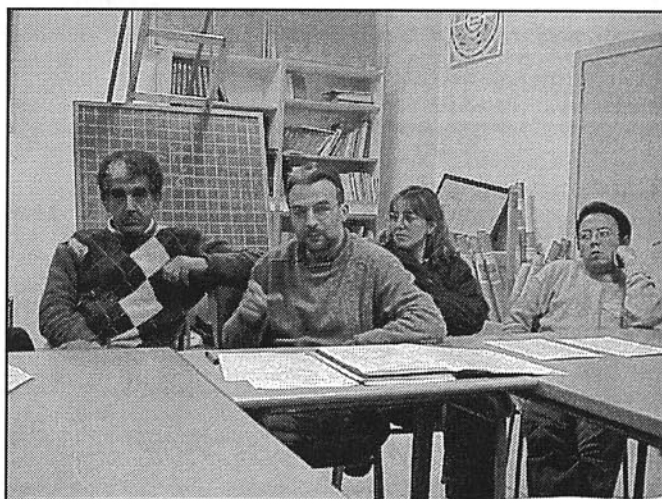
El president donant compte de les activitats realitzades al llarg de 1999

2.000, aprovant-se una puja lineal de 100 pessetes per subscriptor.

-Precs i preguntes. Durant aquest punt en Jaume Mestre Llompart presentà la dimissió del seu càrrec i que serà ocupat per Joan Gual Bergas.

-Sorteig del viatge cedit per Viatges Martel. A les acaballes de la reunió es va fer el sorteig del viatge cedit per Viatges Martel i que va correspondre a la fotografia nº 12 que va esser enviada per na Francisca Maria Font Castelló. Enhorabona!

Acabada l'assemblea anàrem a sopar al restaurant Ses Torres.

El secretari llegint l'acta de la sessió anterior que va esser aprovada per unanimitat

EL GRUP D'ESPLAI "ES REBROT", INFORMA:

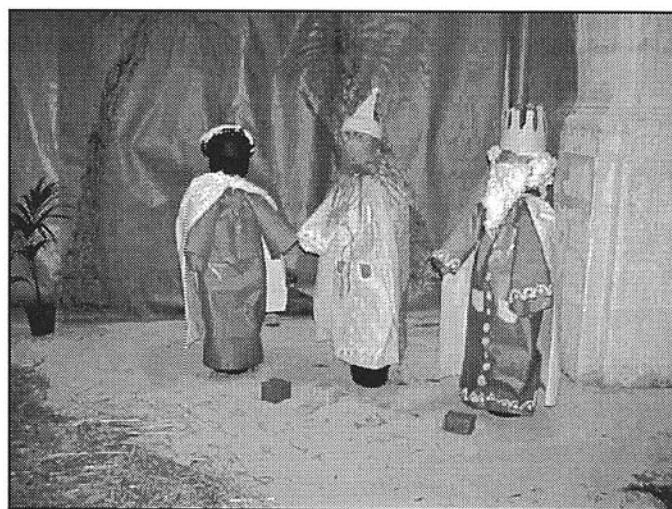
Com tots sabem, durant aquestes festes de Nadal hi ha hagut exposat a la Capella Fonda, el Betlem que feren els nins i monitor de l'esplai. Un Betlem que esperam hagi estat del vostre gust, ja que hi posàrem molta d'il·lusió, esforç, temps i material costós. Tot i que la resposta del poble no fos gaire significativa, tant per la poca voluntat econòmica, com per la manca de respecte, ja que hi ha hagut diverses destrosses del material del Betlem i també s'han trobat a faltar diners de l'olla de la voluntat que teníem col·locada devora el naixement.

També vos volem comunicar que la setmana de Sant Antoni (17 al 21 de gener), entraren a Ca'n Gaspar.

Trobàrem la porta que va del corral a la sala gran oberta, i al mateix temps la van espanyar, ja que es veu que la van obrir amb una potada, a més totes les bombetes del corral les van trencar una a una. Dins de la casa regiraren tot el material, passant pel bany i deixant l'aixeta que rajava. Del nostre material ens van espanyar un cassette amb CD que havíem comprat nou tan sols feia uns mesos.

Amb aquest escrit els monitors volem comunicar a tots vosaltres, que això ens ha semblat una falta de respecte i educació cap a nosaltres, els nins i a tota la gent del poble, ja que tots sabeu que Ca'n Gaspar ha tingut les portes obertes a tothom, com s'ha pogut veure en moltes ocasions.

Els/es monitors/es del grup d'esplai "ES REBROT".

Cova i reis, del betlem que el grup d'esplai Es Rebrot realitzà i exposà a Sa Capella Fonda

El dia 15, al·lots i monitors, feren aquest fogueró a la plaça de Dalt

BENEÏDES DE SANT ANTONI

Hola: espera, no facis la foto que ara m'arregl!

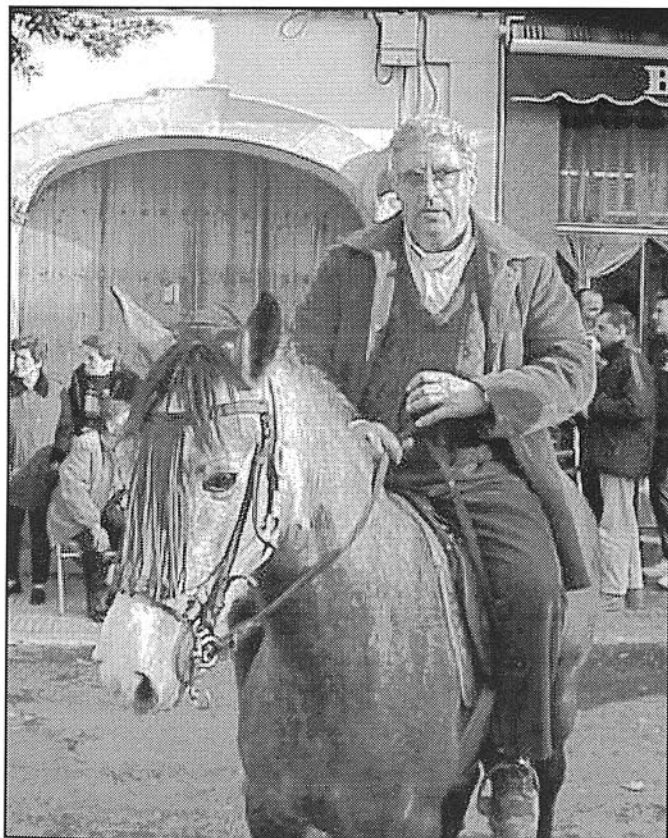
Sant Antoni va de marxa

El dia de Sant Antoni horabaixa, a les tres i mitja, es feren les ja tradicionals beneïdes amb la participació que podeu veure a les imatges.

El temps acompanyà i fou una tarda entretinguda pels qui no tenien feina i volgueren gaudir d'uns moments de festa amb els amics a la plaça. L'únic que hi desdiu a la festa, a veure si podem acabar amb això, és l'actuació dels quintos.

La carrosa dels quintos

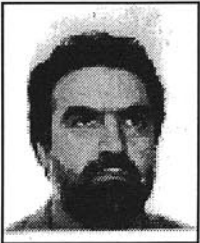

L'amo en Miquel, qualcant un cavall

Sant Antoni guarda el corral

A UN CARRER QUALSEVOL... QUALSEVOL DIA... AMB PRESSES

Antoni Gelabert

-Jo diria que fas una mica de mala cara.

-I sí, filleta. Sa veritat és que fa uns dies que no me trob canari,... i a la fi m'he decidit anar a n'es metge. Quan m'he aixecat aquest matí he pensat que era un bon dia per anar-hi ja que demà no m'anava gaire be perquè he d'anar amb la meva filla a mirar uns mobles a Manacor; ella me passarà a cercar cap a mig matí quan se n'hagin anat els nins a l'escola. D'aquesta manera tenim tot el dia per mirar botigues, i quan tornam ja no es hora d'anar a n'es metge; perquè mirant botigues te passa el temps volant, i és que hi ha cada cosa la mar de "guapa"; sense anar més lluny l'altre setmana vaig anar a Ciutat a comprar-me una faldilla, i de passada ja que hi era vaig entrar a una casa de mobles, no per res, sinó com que me sobrava temps, i a l'aparador hi havia uns sofàs la mar de vistosos... ah! i quan estava a punt d'entrar, no diries mai a qui me vaig trobar?... idò a Na Catalina de Ca'n Corral, ui!... feia més de cinc o sis anys que no l'havia vista,... mira,... des de que vàrem coincidir a les noces d'un cosí des meu home; estava igualeta, filleta meval!; tu saps que sempre havia estat molt guapa de nina, i de joveneta no en parlem,... idò ara encara fa més planta; tota mudada ella, empenyia un cotxet amb una nina d'un any i mig, que era una monadona, la cara semblava de porcellana, i tot el temps que vàrem xerrar va anar rient i mirant-nos fixament; ells vénen molt poc pel poble, encara que hi té dues ties germanes de sa mare, i els cosins i cosines; me va dir que com que el seu home és de sa península, però que se sent ben mallorquí, sempre el xerra, no s'hi troba al seu ambient, ja que no hi té amics i ni casi coneguts, tan sols hi vénen dues o tres vegades l'any, i una d'elles sempre és per la Marededéu; ella ja no fa feina a Sa Telefònica, n'hi va fer quatre anys, però amb això de les jubilacions anticipades i que sobra personal, ja no li renovaren el contracte; i ara que parlem de les jubilacions, saps que me contaren ahir al capvespre a la carnisseria... que per cert, a quin preu està la vedella darrerament!, no sé on anirem a parar amb aquestes pujades, jo sempre he pensat que això es cosa d'es mercat comú; idò te contava que això de les jubilacions anticipades, a s'home de Na Teresa, s'electricista, l'han jubilat amb cinquanta dos anys, i amb el cent per cent de sou!, i revisió cada dos anys, fins a complir els seixanta cinc; però això no és lo més bo, o com dic jo lo més vergonyós, es que la mateixa empresa els ha facilitat que entre uns quants jubilats de la mateixa secció, que creïn una societat per a fer reparacions com autònoms a la mateixa empresa, idò!, que te pensaves, una bona jubilació i a la vegada feina ben assegurada que fa entrar clepissos per l'altre porta...

-Aquesta no la sabia; la veritat es que sempre hi ha gent que té sort, i en canvi d'altres no arribam mai a treure el carro; però te diré, Aineta, jo no sé que en faria amb so meu home jubilat a aquesta edat, tenir-lo tot lo sant dia a casa; més de dues vegades l'hauria d'anar a cercar a n'es cassino; vols que te digui, jo pens que no seria cap sort en el meu cas.

-Filleta, tot depèn de com s'ho prengui cadascú; perquè tens raó, En Tomeu de n'Àngela que treballava a sa Gesa, al Port d'Alcúdia, el jubilaren als cinquanta anys, i li va faltar temps per donar-se al beure i a jugar; per acabar així, més val fer feina i estar ocupats.

-Sí que tens raó. Idò com et deia, quan vaig entrar a la tenda de mobles de Ciutat, vaig veure un "tresillo" que tot d'una vaig pensar entre mi: just el que necessit per la saleta, i la funda feia unes "aigos" que t'entraven pels ulls, i va ser llavors quan vaig pensar que un dia amb la meva filla aniríem a Manacor a veure si el trobàvem, ja que sempre allà estaria una mica més bé de preu; perquè ja se sap, als llocs on hi ha competència els preus estan més ajustats; mira, sense anar més lluny, t'en recordes de la merceria del carrer major de Sineu?, aquella de tota la vida, que tenen un fill que treballa a Sa Nostra, a la sucursal de sa plaça? Idò allà, un dia hi vaig veure unes estovalles per a la taula rodona del menjador, que eren guapes perquè ho eren; idò des de què han obert una altra tenda de roba que tenen de tot i molt, al carrer de la costa del mercat, aprofitant que el mercat dels dimecres ha agafat tanta força amb això de que hi acudeixen molts d'autocars de turistes, idò et deia que des de què han obert aquesta nova, a la tenda d'abans venen quasi a la meitat de preu; també te diré si he de ser franca, que ara ben bé no les necessit, perquè si no les compraria, és una monada; així hi tot som "qui pas" de no dir res a n'es meu home i la compraré i la guardaré per més endavant quan les que tenc estiguin per anar a retiro.

-Bé, filleta, es fa tard i encara he d'anar a posar la greixonera al foc, que En Miquel arriba ben puntual i sempre li ha agradat trobar el dinar sobre la taula, i això que avui he de fer un arròs brovós amb conill de camp que tenia a la conservadora, des de l'estiu passat de quan vàrem segar el blat de Son Llompart; En Miquel el va agafar, cada any n'hi sol agafar qualcun en fer les messes; i quan En Miquel m'el va dur ben ja pelat i amb un brot de mata llentrisclera a la panxa, que sempre mata l'olor forta de carn de caça, jo li vaig dir que era una mica granadet, que millor que el féssim torrat un diumenge quan vingués a dinar la filla i els nins, i que com que al gendre li agrada de fer carn torrada!... amb una bona maonesa i amb una punteta d'all, seria més menjívvol... però a ell no li ha agradat mai la carn torrada i m'el va fer guardar a la conservadora; ahir a la nit el vaig treure perquè es

dencongelàs i avui pel matí quan l'he tocat he trobat que la carn era molt dura, així que haurà d'estar una bona estona bullint amb el brou i el sofregit perquè la carn torni més amable i pugui fer un bon arròs; i el que si guard és el fetge pel meu net, el fill major de la meva filla, que ara està en edat de créixer, hi darrerament ha pegat una bona estirada, i li convé menjar coses que tinguin molt d'aliment; quan creixen aquests al·lotets fan mala cara, sempre estan

esgrogueïts, i jo li dic a sa mare, que no miri prim amb so menjar que ara és quan més en necessiten...bé,... m'en vaig que encara faré tard.

-Bé, idò que et milloris, ...que per cert no m'has arribat a dir que era el que et feia mal, amb aquestes presses...

Antoni Gelabert Mas

PRIMERA COMUNIÓ

Aquest són els germans Joan i Isabel Maria Gual Payeras que feren la seva primera comunió el passat dia 20 de novembre a l'església parroquial de Sa Pobla.

La seva família ens ha fet arribar aquesta foto perquè la publiquem i així tots en tinguem un record d'aquest dia que ells recorden com a un dia especial.

POEMES D'EN ROSSELLÓ

A don Jeroni Bergas Ferriol, quan vares esser elegit president dels escacs

I

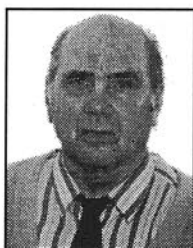
Maria te va aplaudir
amb grandesa i alegria,
perquè tu ets el més fi
perquè has demostrat tenir,
de tots, més sabiduria.

II

I a aquests equivocats
no els tenguís cap mania,
són uns pobres malpensats
que tu amb les peces d'escacs
el dobles amb alegria.

III

Sé que sabràs esperar,
amb amor i gran bondat
i quan la rosa florirà,
un dia perfumarà,
Jeroni el que has sembrat
i amb el poble agermanat
tindràs més bon comandar.

Poema dedicat a don Jeroni Bergas Ferriol, un senyor intel·lectual i president del club d'escacs de Maria de la Salut. Una peça fonamental per governar el poble, pels seus bons sentiments patriòtics i perquè l'estima.

SONET

Un poble juvenil sempre t'espera
per saber que tu estàs preparat
per mandar dins el sol de primavera
que un dia brillarà al teu costat.

Una gent molt noble i amb bondat
cantaran un himne tan alegre
i mouran les peces dels escacs
sense enveja, rancor ni presa.

Tu seràs la primera autoritat
que daràs al poble amor i vida
i veuràs que el d'avui s'ha esfumat.

I també veuràs tot el poble agermanat
i el teu cor tendrà el que sospira
i amb la vara mouràs el teu escac.

*Cordialment un admirador.
Miquel Rosselló i Quetglas
Inca, a 1 de febrer de l'any 2000*

Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb...

EN FELIP DÍEZ, RECTOR DE MARIA

En Felip Díez, rector de Maria, compartit amb Santa Margalida, va néixer a Alcúdia fa una quarantena d'anys i la vocació de capellà li ve de ben jovenet, des de sempre ha estat relacionat amb l'església. Després d'estudiar de mestre d'escola va decidir fer-se capellà. A la seva família no hi havia antecedents religiosos, i se'l veu ben satisfet d'haver triat aquest camí. És un home de poble, li agrada anar a fer el cafè a la taverna i xerrar amb la gent. Una altra de les seves aficions és el menjar, el bon menjar i millor si està acompanyat d'un bon vinet. Ara, si seguim llegint, el coneixereu un poc més.

Com va ser que vares triar el camí de fer-te capellà?

Jo sempre he estat un al·lot molt acostat a l'església, de petit feia d'escolanet i poc a poc m'hi vaig anar acostant més. Jo vaig estudiar de mestre d'escola i durant uns anys vaig exercir de mestre, però seguia lligat a l'església, vaig començar a formar part del Moviment de Joves Cristians de Poble i després va succeir que a Alcúdia vàrem estar mig any sense capellà i un grupet de joves del poble dúiem la parròquia, el capellà venia només a dir la missa i se'n tornava, la resta ho fèiem nosaltres. Vaig començar a pensar la meva vocació, la vaig madurar dins aquest grup de joves, també hi ha un fruit de la meva vivència religiosa anterior i quan ho vaig tenir clar ho vaig comunicar a la família i vaig ingressar al Seminari.

Entrares al Seminari després d'haver estudiat de mestre?

Si. Hi vaig entrar als 25 anys, jo veia que la meva vocació era fer de mestre, però no m'acabava d'omplir i volia fer alguna cosa més i vaig prendre aquesta decisió de fer-me capellà.

A les beneïdes d'enguany el dia de Sant Antoni

De mestre has seguit exercint després d'ordenar-te capellà?

Vaig exercir de mestre de matemàtiques, que és la meva especialització, abans d'entrar al seminari i després d'ordenar-me capellà he seguit fent de mestre de religió. Ara actualment no faig de mestre de cap casta, ja que me resulta impossible degut a la feina que tenc amb les dues parròquies.

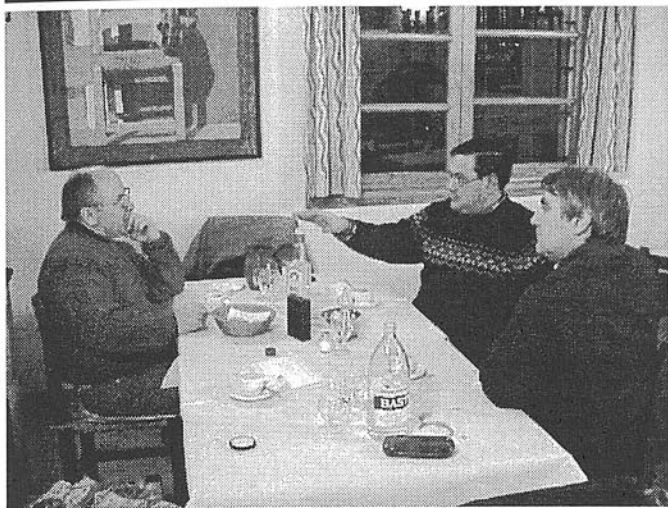
Quins destins has tengut abans de venir a Maria?

El meu primer destí fou a Pollença on hi vaig estar 6 anys, de fet jo som ordenat capellà a Pollença, després vaig anar destinat a Santa Margalida i ara a Maria. Abans d'ésser ordenat capellà vaig estar tres anys de seminarista a Porreres.

Quines diferències o semblances hi ha entre els distints pobles?

Cada poble té les seves peculiaritats. De Pollença a Santa Margalida hi ha molta diferència, en canvi de Santa Margalida a Maria hi ha un poc de diferència però no tanta. Cada poble se mou dins uns ambients distints, per exemple Porreres és molt pagès, encara que també hi hagi empreses de construcció, i això marca molt la seva manera d'ésser i Pollença ja està més marcat per la seva cultura i les seves tradicions i pel turisme. Santa Margalida és una cosa intermitja entre Pollença i Porreres.

Maria també és un poble marcat per la part pagesa que cobra vida els caps de setmana, ja que molta de gent que viu a fora torna els caps de setmana i això condiona d'una manera o altra la seva manera de ser.

Maria té una cosa que per exemple no hi és a Santa Margalida: la Plaça de Maria sempre és viva, sempre hi ha gent, en canvi la plaça de Santa Margalida molts de dies és morta.

Actualment ets el capellà dels dos pobles?

Som el capellà de les parròquies Maria i de Santa Margalida. A més som l'arxiprest de la zona Nord i som el conciliar diocesà del Moviment de Joves Cristians de Pobles.

Ens pots explicar com és un dia qualsevol d'un capellà?

El despertador sona a les sis i mitja del matí, faig un poquet de pregària i una sessió de bicicleta estàtica dins l'habitació, per mantenir-me un poc en forma, i seguidament vaig a fer el cafè al bar J únior s de la Plaça de santa Margalida i llegesc la Ultima Hora. Quan arrib a la rectoria llegesc el Diario de Mallorca i així estic informat. Abans dedicava els matins a fer classes a l'institut i ara les dedic plenament a les dues parròquies. Sempre hi ha feina per fer, els dilluns dimecres i divendres a partir de les deu i mitja ja som per Maria i els altres dies a Santa Margalida. També preparar la catequesi i atenc la gent que ve a consultar-me coses.

Els capvespres, a partir de les cinc, som a Maria fins després de la missa, que me'n vaig a Santa Margalida per dir-hi la missa. Després hi ha les corresponents reunions que puguis tenir els vespres i me'n vaig a dormir entorn les dotze i mitja o la una de la nit.

Durant el dia no aprofites per fer cap becadeta?

Si, després de dinar la becadeta és sagrada, sempre i quan no em despertin. Heu de pensar que molts de dies tenc reunions. Demà mateix tenc una reunió a Porreres per tractar la confirmació d'enguany. A les nou començarem la reunió que pot durar unes dues hores i en acabar segurament farem un pa amb oli i després cotxe i cap a Santa Margalida. Sempre seran les dotze i mitja en

arribar a casa i en ficar-me al llit seran més de la una. Passat demà tenc reunió amb el grup del qual jo som el conciliar diocesà i serà per l'estil. Per això necessit desconnectar un poc als migdies i fer una becadeta.

Quin dia tens lliure?

El dijous, sempre i quan no hi hagi cap funeral o urgència. Si tot va bé, dic una missa a les vuit del matí a ca ses monges i ja tenc lliure fins el sen demà.

Aquesta situació de tenir un capellà compartit, és transitòria o ja serà definitiva?

No sabem si serà una cosa temporal o no, però això és una cosa que ens hi hem d'anar acostumant, perquè no hi ha vocacions. Ens podem anar oblidant de que cada poble tengui el seu capellanet. Actualment ja hi ha alguns pobles que comparteixen capellà.

Això pot afectar al funcionament ordinari de la parròquia?

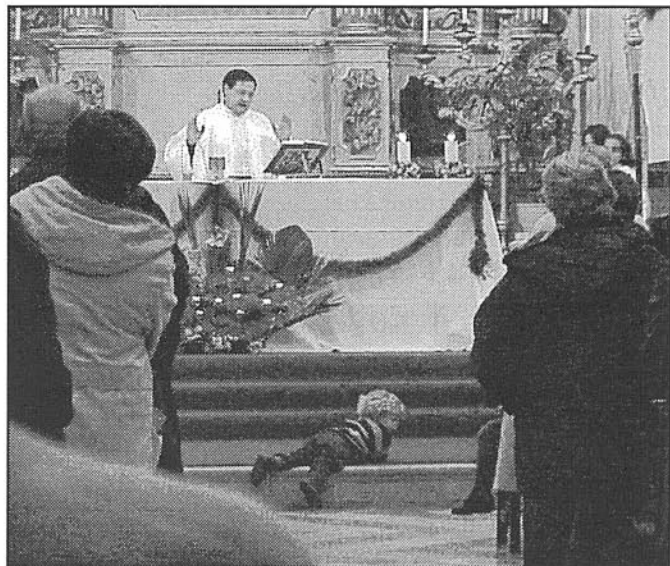
No. Podria afectar si el rector fos el que ho fes tot, però s'ha de donar entrada als laics, i cada vegada més, per dur el funcionament de la parròquia.

Actualment hi ha persones molt necessitades als pobles?

A santa Margalida no hi ha gent necessitada, a Ca'n Picafort és distint. Els nuclis de pobresa estan més situats a les zones costaneres que als pobles de l'interior. A Maria jo no en tenc constància i ningú amb necessitats ha acudit demanant ajuda. De totes maneres la gent amb problemes no acudeix a demanar ajuda directament. Els has d'anar descobrint o algú els ha d'enviar.

Hi ha problemes de manteniment a l'església?

No, l'església de Maria està bastant bé. La de San-

En Felip a les Matines del passat Nadal

ta Margalida té un gran problema de cimentació que ara uns arquitectes estan estudiant. En principi es preveu una inversió de més de cent milions de pessetes per poder solucionar-ho.

Dediques el mateix temps i la mateixa feina al dos pobles per igual?

Ben igual. Només és que dorm a santa Margalida, perquè ja hi vivia. Jo intent seguir el que m'encomanaren. Faig el que sé i apreng el que puc.

Quina relació teniu amb la comunitat marroquí?

Religiosa cap ni una. De caire social, l'atenció depèn més de l'ajuntament que de la parròquia. Quan vaig estar a Pollença sí que vàrem ajudar a un parell de famílies. Inclús una d'aquestes famílies feren de donats al puig de Maria.

Creus que serà difícil la seva integració entre nosaltres?

A poc a poc s'aniran integrant. Sempre n'hi haurà que són més radicals que els altres. Nosaltres també els hem de respectar la seva religió, la seva manera de ser i altres coses. Pensau que quan ells vénen no duen res, vénen amb les mans damunt el cap i aquí han de fer feina per viure ells i enviar doblers a casa seva. Mallorca és un paradís per ells comparat amb la vida d'allà.

Jo tenc molta amistat amb un marroquí que viu a Pollença, el que va fer de donat al Puig de Maria. Un estiu vaig anar amb ell a conèixer la seva família i la seva terra. Allà actualment viuen com aquí, pel que he sentit contar als meus padrins, el temps de la guerra, i això que la seva família està ben situada perquè tenen terra i conreen. Però ca seva no té aigua corrent, el bany no existeix. Només tenen habitació pròpia els fills que estan casats, que les van fent a mesura que se casen. Els altres fills dormen a l'estança comuna on es menja i fan la vida.

El seu sentiment religiós el viuen de forma distinta a nosaltres?

És molt més intens. Els practicants són molt rigorosos. Al Marroc també hi ha gent que no és practicant, sobretot joves. És una cosa curiosa que molts de joves no practiquen la religió. Però ja saben que a partir d'una certa edat començaran a practicar-la de forma seriosa.

Algunes tradicions seves poden topiar amb les nostres, amb els que viuen a Mallorca?

Els tenen una tradició vigent, que per nosaltres és obsoleta, que és el fet de comprar la dona per casar-se. Amb els nins i nines que s'han criat entre nosaltres dependrà molt de com visquin la seva identitat i la seva religió.

Heu de pensar que unes costums religioses són molt

Amb el pa amb oli damunt la taula, seguirem parlant...

males de llevar dins una comunitat si són practicants i viuen la religió. Si passen de tot, amb un no res estan llevats els costums. Ells aniran evolucionant i segurament donaran la passa que no compraran la dona i se casaran per amor. Però els seus convenciments i la seves creences religioses els seguiran vivint de manera intensa.

Que opines de que la comunitat musulmana construeixi mesquites a Mallorca?

Ho trob ben normal. Si volem que a nosaltres ens respectin, nosaltres hem de respectar els altres. Si defensam la llibertat religiosa, ho hem de defensar amb tot el que comporta.

Durant una bona estona més, seguirem xerrant del Marroc, de les tradicions, de les distintes formes d'entendre la religió i la vida, d'integració, de les parròquies de Maria i de Santa Margalida, de menjar, de vins, (En Felip és un bon gourmet i li agrada el bon menjar i el bon beure), de societats gastronòmiques, etc. etc. Eren prop de la mitja nit i a Ses Tarragones ja no quedaven més clients que nosaltres. En Miquel, l'amo de Ses Tarragones, va venir a fer un cafè amb nosaltres mentre esperava per tancar.

Va ser una vetllada ben entretinguda. En Felip és un gran conversador i, a més de fer un bon cap de taula, aprofitarem per conèixer un poc més com és el nostre rector, i us ho hem contat perquè tots ho sapigüeu.

Antoni Fiol, Magí Ferriol i Miquel Morey

DA amb OL BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

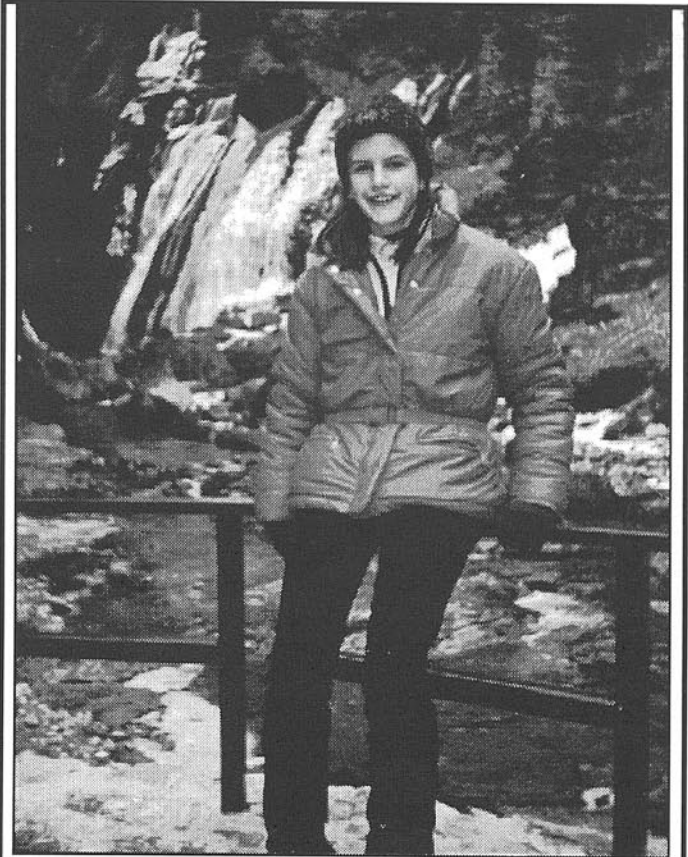
Carret. Petra · Sta. Margalida Km. 0'600 · Tel.: 971 52 53 16

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 2000.

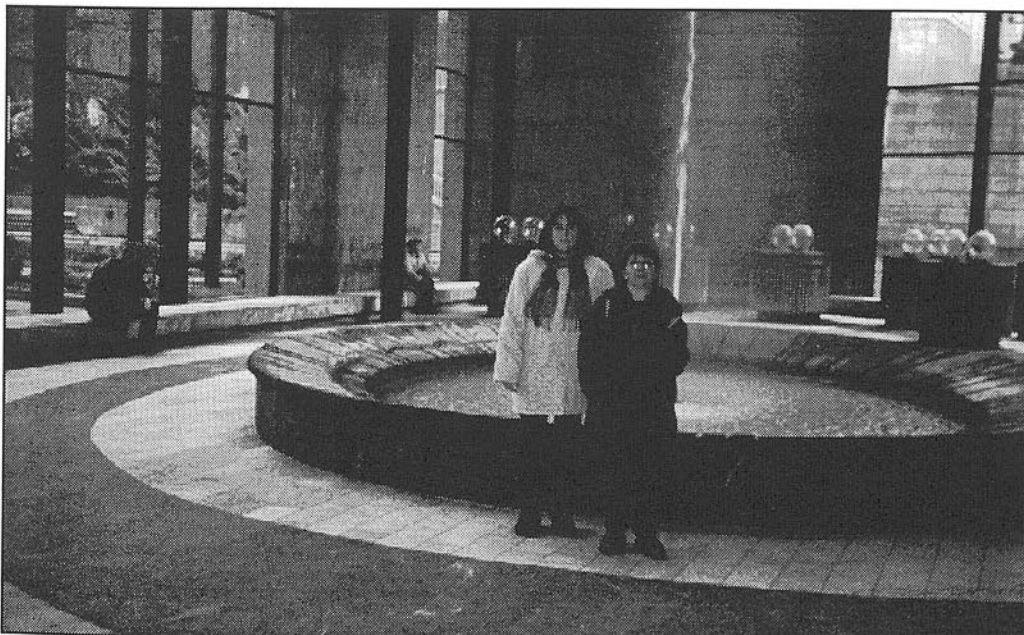

1.-Na Maria Ferriol Obrador i en Ramon Gayà Caldentey sobre el *Pont dels Suspirs* a Venècia

Aquesta és la fotografia premiada al concurs de l'any 1999 que apareixia amb el número 12. Na Joana Maria Font Castelló és la persona que ha guanyat el viatge que gentilmente ens cedeix *Viatges Martel* i que consisteix amb un cap de setmana a Barcelona per a dues persones.

Enhorabona i animau-vos a seguir participant.

2.-Martina Font Castelló i Margalida Carbonell Ferriol al *Balneari de Karlo Di Vary* de Praga el passat dia 8 de desembre de 1999.

BULLIT DE NOTÍCIES

TANCAMENT DEL PATI DE L'ESCOLA DE BAIX

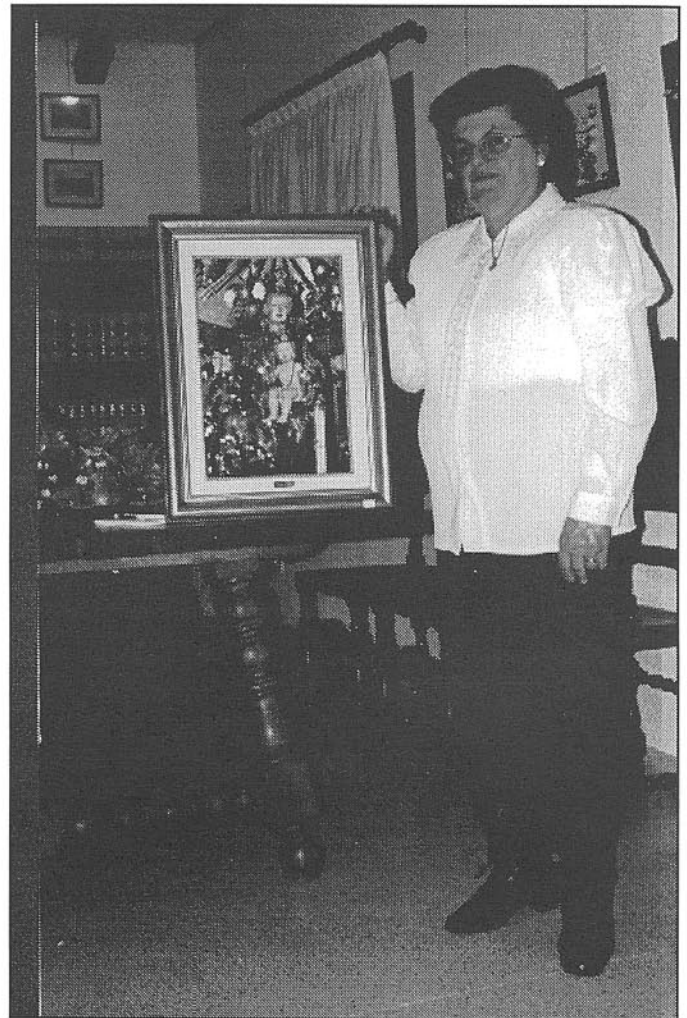
Ja han acabat les obres que feia la Conselleria d'Educació i Cultura, al pati de l'escola de baix, obres consistents en reparar el mur de separació amb el caminet de la part posterior de l'escola. El mur s'anava desplaçant a causa dels fassers i ja estava en perill de caure.

Mur de l'escola de baix arreglat

FAROLETES A L'ESCOLA DE DALT

L'ajuntament ha procedit a il·luminar amb quatre faroletes el pati de l'escola de dalt. Aquesta il·luminació era ben necessària, ja que l'escola és molt utilitzada de nit per diferents entitats, sobretot per l'escola de música.

L'expositora Antònia Rigo

EXPOSICIÓ DE NADAL

Aquestes passades festes de Nadal i fins a Sant Antoni tingué lloc a la sala de plens de l'Ajuntament una bella exposició de quadres tridimensionals i de porcelanes, amb motius florals, de n'Antònia Rigo d'Ariany.

ELS REIS

No podien faltar. Com cada any els Reis Mags també arribaren a Maria, duent a tots els regals que havien demanat. Arribaren el dia cinc horabaixa a cavall i se'n anaren a dormir prest, per descansar del seu llarg viatge. L'endemà, es posaren ben dematinet a repartir per tot el poble els esperats regals.

Els Reis Mags repartint joguines pel poble

BULLIT DE NOTÍCIES

Participants del taller de circ, amb la cara pintada

TALLER DE CIRC A L'ESPLAI

El passat dissabte dia 30 de gener al pati de Can Gaspar tingué lloc un taller de circ organitzat pel grup d'Esplai "Es Rebrot". Els qui hi assistiren, tant nins i nines com monitors i monitores, gaudiren d'una tarda molt divertida, ja que participaren de la màgia del circ.

JORNADA D'ESCACS

El passat divendres dia 28 de Gener tingué lloc a la seu del Club d'Escacs de Maria la II DIADA ESCOLAR D'ESCACS PLA DE MALLORCA, dirigida als joves en edat escolar. Estava organitzada pel Club d'Escacs de Maria de la Salut i tenia el suport del Consell Insular de Mallorca i de l'Ajuntament de Maria de la Salut.

REUNIÓ D'ENTITATS A L'AJUNTAMENT

Al llarg d'aquest mes de gener hi ha hagut un parell de reunions de les entitats culturals i esportives amb els responsables municipals per tractar el tema de les subvencions. L'ajuntament ha destinat un milió i mig de pessetes per a subvencions de l'any 2000. El dia 29 de gener totes les entitats i el batle arribaren a un acord i es repartiren els doblers.

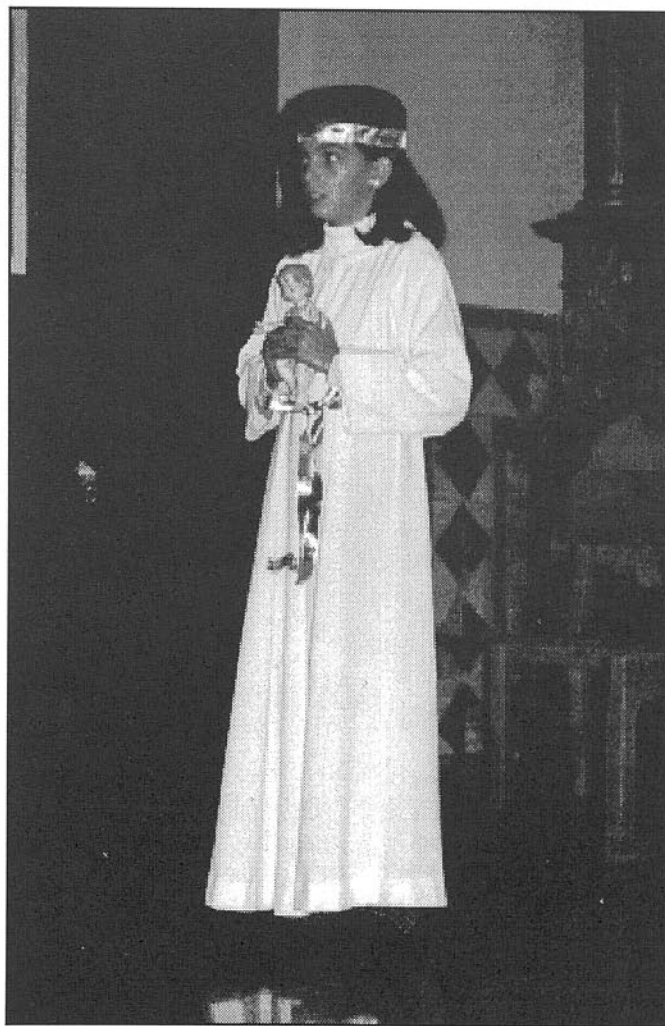
NO LES LLANCIS: CAMPANYA DE RECOLLIDA DE LLAUNES

Els alumnes de l'escola, un any més, han participat a la campanya "NO LA LLANCIS" i s'han recautat unes 500 llaunes de begudes que la fundació Deixalles s'encarregarà de reciclar.

L'ANGEL DE MATINES

Des de fa ja un grapat d'anys na Francisca Ferriol Santandreu, filla den Toni des Forn, que viu a Eivissa fa d'Àngel a les matines de Maria.

El mes passat publicàrem unes fotografies de les matines però no en teníem cap de l'àngel, ara els seus familiars ens han fet arribar aquesta imatge que reproduïm.

Na Francisca Ferriol fent la representació de l'Àngel

PERSONATGES DEL CALENDARI

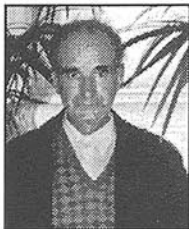
De les 103 persones que surten al calendari d'enguany ja en tenim identificades 92. Ens manquen identificar els números 1, 2, 18, 32, 50, 58, 59, 66, 67, 79 i 95. Si en coneixeu algun d'ells feis-nos-ho a saber i al proper número publicarem la llista sencera.

Volem donar les gràcies a tots els que heu col·laborat en aquesta identificació.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

L'amo en Francesc Ferriol Martí, que morí el passat dia 5 de gener a l'edat de 69 anys. Vivía al Carrer Nou, núm. 7.

En Joan Vanrrell Mercader, que morí el passat dia 15 de gener a l'edat de 63 anys. Vivía al carrer Sa Tanca, núm. 5.

Madò Eulàlia Mas Font, morí el passat dia 17 de gener a l'edat de 93 anys. Vivía al carrer Major, núm. 12.

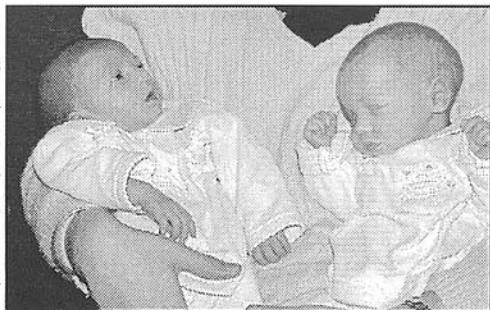

Madò Maria Quetglas Sunyer, morí el passat dia 20 de gener a l'edat de 91 anys. Vivía al Carrer Sant Miquel, núm. 12

Que descansin en pau.

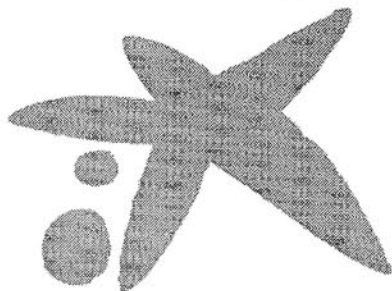
BENVINGUTS:

Antònia Agnès Florit Ferriol i na Maria Àngels Florit Ferriol, varen nèixer el passat dia 30 de desembre de 1999. Els seus pares són en Francesc Florit Vicens i na Maria Antònia Ferriol Mas.

En Josep Genovard Oliver, va nèixer el passat dia 25 de gener És fill den Josep Genovard Riutort i de na Francisca Rosa Oliver Bauçà.

Enhorabona als seus pares i demés família.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
Urgències		971847060
Cita Prèvia		971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTAL'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

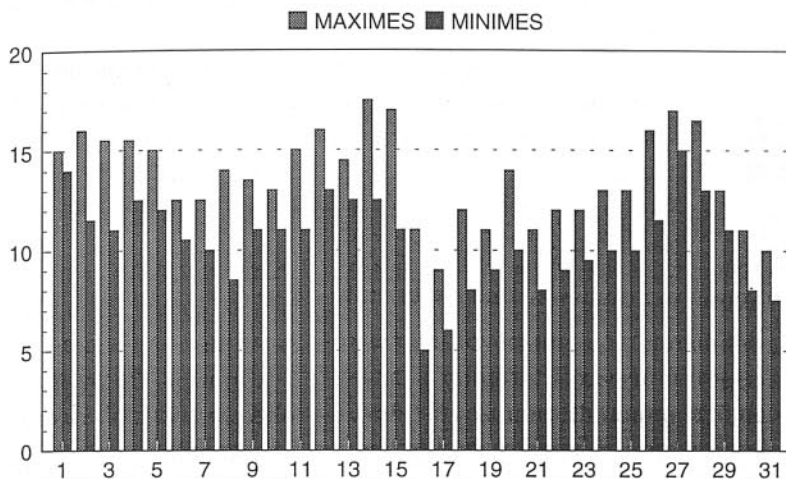
PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU: Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps MES DE DESEMBRE

PLUVIOMETRIA
 Dia .4..... 3 l.
 Dia 15 11 l.
 Dia 19 18 l.

TOTAL: 32 LITRES

Temperatura Màxima
 17,5 °C (Dia 14)
 Temperatura Mínima
 5 °C (Dia 16)
 Temperatura Mitjana
 12,1 °C
 Mitjana Màximes
 13,7 °C
 Mitjana Mínimes
 10,5 °C

Racó de cuina

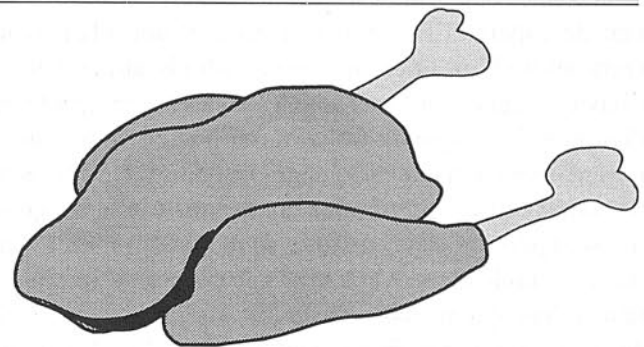

Antoni Fiol

POLLASTRE I GAMBES

INGREDIENTS:

- 1 pollastre
- 0,5 kg. de gambes pelades
- 4 gambes sense pelar, fresques.
- 2 porros
- 1 ceba
- 1 pastanaga
- 1 tomàtiga
- 2 alls
- julivert
- 1 copa de vi negre
- 1 copa de brandi
- Brou de carn.
- ¼ l. de nata àcida.
- Mantequilla
- Oli d'oliva
- Sal
- Pebre bo mòlt
- Nou moscada
- Farina de blat
- Herbes aromàtiques.

PREPARACIÓ

Feim a trossos petits el pollastre. Li posam sal i pebre bo i un poc de farina. Dins una paella amb oli ben calent el sofregim. Quan estigui ben daurat, afegim els alls, la ceba, porro, pastanaga i la tomàtiga, tot tallat ben petit i fi. Quan està fet el sofrit, ho posam dins una greixonera, afegint el brou de carn, el vi i el manadet d'herbes i ho deixam coure a poc foc una hora (fins que la carn del pollastre sigui cuita).

Pelam les gambes fresques, i dins una paella amb un poc d'oli, hi posam els caps i les pells. Les sofregim i les esclafam, les passam per un colador xinès i posam dins la greixonera el suc obtingut.

A les gambes pelades, les sofregim amb la mantequilla. Afegim el brandi i flamejam, després hi afegim la nata. Quan comenci a pujar el bulls, ho afegim a la greixonera. Ho deixam que bulli 5 minutets.

Feim una picada amb alls i julivert, la hi afegim i apagam el foc. Tapat 5 minuts i es pot servir.

Per acompanyar, podem posar una tasseta d'arròs blanc.

Molt bon profit.

SÀTIRA INFORMAL

Unes paraules a Jeroni Bergas, president del club d'Escacs.

Estimat senyor Jeroni: enhorabona per ésser elegit president d'aquest intel·lectual esport. La seva expressió intel·lectual de l'article de la revista Carrerany, a la pàgina 18 m'ha deixat il·luminat per a sempre.

Durant un any he anat observant a un senyor que ve a veure'm cada setmana i que per cert

en Miquel Morey i Mas el coneix ja que l'ha vist varies vegades quan treballava en el Jutjat d'Inca. Jo, un servidor, quan el vaig trobar tan pessimista, vaig anar anotant, cada vegada que venia, les qualitats d'un home tan negatiu i tan desesperat. Ell no reia mai, no creia amb el clero, no creia amb els polítics, no creia amb els amics perquè l'havien enganat, no creia amb les dones i per això s'havia divorciat. Deia que els veïns no el podien veure, que a l'ajuntament hi havia una guarda de lladres. No era capaç de contar cap acudit, ni sabia dialogar de cap tema. Quan llegia el periòdic deia que tot eren mentides i que eren uns mals comunicadors. Va acabar per dir-me, "...tu que ets tant creient, que me vols deixar tres milions a tornar el dia del judici final? I te faré el vint per cent..." Jo li vaig dir que no volia mesclar negocis amb un personatge tan negatiu i pessimista com era ell.

Ara bé, l'article es titula "El pessimista", dedicat única i exclusivament a aquest senyor i a la seva dona que es varen divorciar i que no tenen cap fill.

No sé si t'has fixat, estimat Jeroni, que l'article no diu "Els pessimistes", en el qual tu t'inclous, només es diu "El pessimista", i és exclusivament pel senyor abans esmentat.

Jo no vull, ni pretenc anatemitzar els pessimistes, ni molt menys. Ni jutj ni condèn, segons el teu modest punt de vista. Vas molt equivocad, perquè no persegueix ni establir dogmes de fe gratuïts, ni encasellar als que no pensen com jo, ni tampoc som un optimista consumat, i de no ésser així pretenc tenir molt apreciat a la meua persona. No desig establir arquetipus o perfils psicològics, ni tampoc generalitzar ni provocar injustícies de cap aspecte amb el citat article.

Un servidor, fa sis anys que estic paralític i que visc dins un metre quadrat. Som apolític. No som pessimista ni optimista: només realista. He ajudat a amics meus que són agnòstics, escèptics o nihilistes.

Cada persona té la llibertat de decidir el que li convé. Jo no som qui per dirigir els sentiments de ningú, ni dels meus amics agnòstics, en què aquestes arrels estiguin ramificades dins la vida social actual.

No estic d'acord amb la mundialització mercantilista en benefici dels poderosos, els quals són els portadors de les desigualtats, injustícies i la marginació; inclús constitueixen una amenaça per l'estat del benestar del món.

No som optimista respecte a la moneda única. Consider que pot afavorir la forma de les finances i el predomini dels aspectes econòmics mercantilistes, amb el perill de dividir el continent en dos blocs amb els mateixos poderosos, els de l'Euro i els del Dolar U. S. A.

En que t'hagis vist pessimista en el petit article, que tant has criticat amb el teu escrit, me perdonaràs la incidència, però això no va per ningú, només va per la persona indicada abans.

Al mateix temps estic content de conèixer la teua personalitat. Ets un gran intel·lectual i a més ets president d'un esport que ensenya a desenvolupar la ment i la intel·ligència. Enhorabona. M'he fixat amb la teua foto i tens l'aspecte de líder. Si tu vols, amb aquest esport que practiques, pots fer molt de bé al poble de Maria i pots fer que hi hagi una joventut més desenvolupada mentalment. No oblidis que el futur del poble estarà amb les teves mans. Avui no hi ha cap adolescent dins el poble que no conegui al president del club d'escacs. Ells t'estimen i t'adoren perquè els dirigeixes pel bon camí de l'alegria i prosperitat pel benestar del poble. Tothom diu que ets un gran director i un gran intel·lectual, i un gran amic dels amics.

M'ha agradat molt el teu escrit perquè has anotat un planter d'autors tan extens, que de moment me pareixia un supermercat d'escriptors. A tots aquests escriptors els conec molt perquè he llegit la seva biografia i tots són molt bons dins la seva especialitat. En James Dean va ser un gran psicòleg nordamericà, que va dir que a les persones les havien d'educar des del primer dia que neixen. En quan al que dius de les ironies macabres: "viu ràpid, mor jove i tindrà un preciós cadàver", aquestes paraules fa 10 anys que les va publicar la sexòloga Elena Ochoa de Madrid. Respecte a Nicolàs Maquiavel de Florència, el qual menciones al teu escrit, va ésser un gran estadista i escriptor. Per cert va escriure "El príncep".

Més envant me parles del poble que desconeix la idiosincràcia dels altres. L'enveja és un mal endèmic, els fracassos dels altres. I si a algú en particular, o a alguna associació, les coses funcionen i van bé, l'enveja fa que tothom, quasi tothom, desitgi el seu infortuni. El que diu El Pessimista d'aquest petit article directament a un senyor.

Més envant me dius que a Maria no hi pot haver res, tot és enveja i malestar. El Pessimista funciona dins el cor d'aquell senyor que e a visitar-me cada 15 dies.

Més envant me dius: "sincerament no hi crec en la política, ni en els polítics" i dius que t'entristeix comprovar que l'enveja i la rivalitat irreconciliable lentament estan assassinant el poble.

Ara bé, que diries quan vaig escriure aquell article,

damunt aquesta revista, quan vaig proposar posar el telèfon a Maria? S tu t'haguessis trobat a dins la meua pell, tendries motiu per posar-te trist i pessimista i agnòstic. Aquells polítics la varen agafar tan forta contra jo, per posar-me amb ells que me varen apedregar fins a sa ratlla de Sineu, ara fa 50 anys.

Senyor Jeroni, vostè diu, "no ho digueu a ningú i parla de l'epidèmia". Però no diu si es tracta de l'Epidèmia del 18 o de la del 34 de la República, en la qual la societat estava presidida per una junta de govern. Primera llei de la capacitat i segona llei de l'eficàcia, però no menciona qui era el president, ni l'equip de govern. Jo li puc dir i en referèndum ultraràpid, que no és veritat perquè en temps de l'epidèmia no hi havia ordinadors.

Senyor Jeroni: pareix que el seu escrit està fet com un model de novel·la abstracta, sense tenir argument de cap classe, perquè d'un cap pega a l'altre, pareix que d'aquí pega a les antípodes. Com un jo acús, com el de Emile Zola i prossegueix amb un jo jutj. Aquest escriptor i novel·lista francès pareix que va escriure els quatre evangelis a propòsit per vostè, senyor Jeroni, i al mateix temps va escriure "Los vientos de París" i va morir l'any 1902.

Parla de les històries de les religions, de dogmes de fe gratuïts i encasella els que no pensen com ell. Per descriure una persona i els seus defectes, no fa falta esser un optimista consumat, ni importa crear arquetipus, ni perfils psicològics, ni crear ni provocar injustícies de cap tipus, perquè no obliga, ni exigeix que tinguin el 99% d'incomprensió del sistema infinitodecimal d'esser pessimistes i agnòstics.

Me parles de l'escriptor Larra. Va esser un gran periodista i escriptor i molt bon satíric i ens va deixar uns grans escrits. No voldria per res del món que l'imitassis, senyor Jeroni. Va tenir una mala hora, va morir penjat a l'edat de 28 anys. Per cert duia una barbeta com vostè, encara que el bigot era més gros. Va morir Madrid.

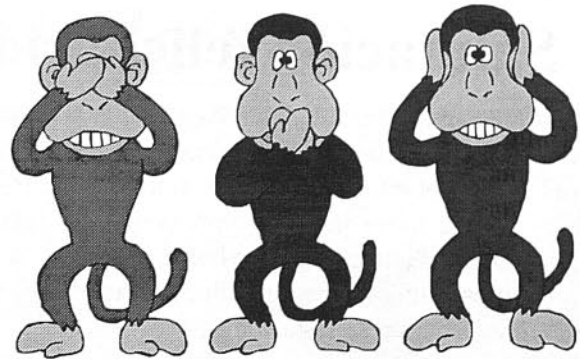
Me parla del gran escriptor Paco Umbral, amb el que tenc una gran amistat. Me va fer molta gràcia quan vaig anar a fer-li una visita i me va presentar el seu amic: un moix persa, el més preciós que he vist mai. Me va regalar un llibre.

Me parles de Li Tai-Po, un escriptor xinès que va néixer a la Índia i va morir a Xina. Amb els seus escrits recomana treure el màxim profit de cada dia i donar gràcies a Déu.

També me parles de W.G. Ward. Va esser un gran escriptor anglès i deia en un dels seus escrits que primer s'havia de pensar i després decidir.

També me parles de Jean Cocteau. Era un gran arquitecte i escriptor francès. Va escriure "La dama blanca".

En el teu article menciones a J.W.Goethe, un gran escriptor alemany que va escriure l'obra titulada "Faust". Va néixer a Francfort i va morir a Velmar.

El que vostè me diu de F.G. Lorca de Granada que diu que un pessimista és un optimista ben informat; és ben cert que va dir que un pessimista de primera magnitud, és una persona carregada de depressió que no ha pogut aconseguir els seus objectius i que se li ha d'ajudar urgentment. Sap res d'en Mingote? Diu que el qui té paciència té molt guanyat.

També vostè parla del filòsof J.M. Guban, que diu que l'optimisme sovint revela apatia de tot sentit moral. També diu que un polític ha d'esser optimista per naturalesa, sinó està condemnat al fracàs.

També posa una frase de J.W. Goethe que diu que tenir por és fàcil, però penós, respectar és difícil però dolç. Aquest escriptor alemany va esser un dels millors que hi han mai a Europa i va dir que el jove que no es prepara a fondo i no es mortifica no farà res a la vida.

També fa referència a un proverbi rus resau però no deixeu de remar. Que vol dir a Déu resau i amb la maça picau. Llavors dius: És clar que has destriat les cites que més t'han convingut i que te són més favorables baix el teu punt de vista. Quan tenguí l'oportunitat d'escriure un altre article d'aquesta envergadura pensi a posar-li Sor Tomasseta i te sortirà més convincent i més resplendent a dins la semàntica que tu domines.

No oblidí senyor Jeroni, que l'ordinador no va començar a treballar fins l'any 1.943, En Bletchley Park, Anglaterra, durant la Segona Guerra Mundial. Per lo tant vostè faci comptes i veurà els resultats i és impossible que existís en temps de l'epidèmia.

Li record les paraules que diu: A. Maria no es pot fer res. A Maria no hi pot haver res. Des d'aquest moment jo li dic que a Maria hi haurà un canvi de mentalitat. I vostè dins uns quants anys serà el batle, perquè té les condicions apropiades per a ser-ho, així com ha estat elegit president del club d'escacs, serà elegit com el millor líder que tindrà el poble de Maria. Vostè és una joia providencial, que està formant uns adolescents els quals l'elegiran batle de Maria de la Salut.

No oblidí aquestes paraules meves, que no cauran en va, ni s'evaporaran. Jo el tendré en compte a dins les meves pregàries i dins les meves oracions.

Una abraçada ben forta d'un amic que vos estima.

Miquel Rosselló i Quetglas
INCA, a 1 de febrer de l'any 2.000

Salutació i felicitació per a Antoni Gelabert:

Permet-me que et saludi a través d'aquestes línies, encara que tu no em coneguis ni jo et conegui a tu. Conec la teva família, sobretot la teva mare, amb la qual per ser amiga des de la meva infància amb la meva germana Margalida, hem mantingut sempre bones relacions.

Després d'aquesta breu introducció, vull dir-te i dir a tots els que llegeixin aquesta nota, que compartesc totes les teves idees manifestades a Fent Carrerany, en relació a les expectatives de l'any 2000.

Les accept totes, però vull posar l'èmfasi en les cinc primeres.

Una persona que viu en un dels països més pobres de Sudamèrica, Bolívia, familiaritzada, entre cometes, amb nins afamegats, congènitament desnutrids, famílies amb una alimentació insuficient, malalts sense recursos per posar remei els seus mals, condemnats a morir per manca d'atenció al seu degut temps i altres causes.

Amuntegament dins les vivendes pel fet de ser molt reduïdes, sense llum, sense aigua. La mortalitat materna és la més alta del món, la infantil, la més alta del continent, la meitat dels nins moren abans dels deu anys, l'altra meitat, amb una mitjana de vida de 60 anys, sens moltes esperances de millorar la situació en un futur pròxim. La educació no va per millors camins. Més de 700.000 nins i adolescents són analfabets. Davant aquesta quotidiana experiència tan dura, no puc fer altra cosa que alabar i felicitar qualsevol persona que, com tu, tenguí el valor de denunciar, al menys per escrit, tantes injustícies que es cometien en la nostra societat universal.

M'alegra que denunciïis l'enorme deute extern que pesa sobre els països del Tercer Món. També a Bolívia s'ha denunciat, s'han recollit milers i milers de firmes demanant la condonació d'aquest deute. Tant de bo que l'esperança que ens animava quan posàrem la firma, sigui una realitat no molt llunyana! No sabeu com s'ho mereixen els pobres que carreguen sobre les seves persones, la riquesa injusta dels que assumiren el deute!

Aquesta és la crua realitat de la majoria dels bolivians. No exager, les dades anteriors estan basades en estadístiques d'aquests darrers temps.

El visitant d'aquests països, si els contempla superficialment, basant-se en els grans edificis del centre de les ciutats o les zones residencials de les mateixes, tal vegada li costi acceptar que aquesta situació es visqui actualment. Però per qui treballa amb els pobres i pels pobres, la pregunta constant és sempre la mateixa: Què faria per a què aquestes persones que són com jo i com els demés, tenguessin les condicions de vida que mereix tot ésser humà i fill de Déu? La resposta efectiva no arribava mai. Seguirem esperant amb l'esperança de què algun dia puguin gaudir, al menys, del que deixen els països rics,

Sor Francisca Negre, a finals de l'any passat que passà una temporadeta entre nosaltres

perquè els sobra, que seria una nova injustícia, perquè tots tenim dret a disposar del necessari per a viure dignament sense haver-ho d'esperar com a almoïna.

Com a persona profundament creient en el Déu de la vida i de l'amor que ha fet totes les coses per al servei de tots, sense establir diferències de color, idees, religió, etc. Convid els meus germans, tots ho som per ser fills de Déu, del meu estimat poble de Maria de la Salut, que revaloritzem els valors del missatge evangèlic de la bona nova de Jesús: Amor, Justícia, Pau, Solidaritat, Comprensió, Ajuda Mútua i molts altres que amb la seva vida i les seves paraules, ens obri el camí a la vida que tots anhelam de: Pau, Goig i Felicitat.

Vull agrair i també alabar el desig de l'equip de redacció de voler mantenir el sentit pluralista i de llibertat d'expressió de Fent Carrerany.

Gràcies per la publicació.

Malgrat la meua llunyania física, estic sempre molt prop del meu poble. No l'oblid en la meua pregària.

Amb afecte

Sor Francisca Negre

Desembre, 1999. Palma de Mallorca

Concert d'Aula'98

El passat diumenge dia 9 de gener a les 19'30 hores, tingué lloc a l'església parroquial de Maria de la Salut un concert de música antiga a càrrec del grup AULA'98, agrupació de música antiga del Conservatori Superior i Professional de Música i Dansa de les Illes Balears, dirigits per la professora-directora Joana Maria Coll Duran amb la col.laboració del professor de violí Ricard Duato Castillo.

Durant el concert s'interpretaren les obres següents:

- Danserye de l'autor Tielman Susato (1.551).
- Suite nº 2 en B minor de J.S. Bach (1.685-1.750)
- Concerto Grosso nº 9 de A. Corelli (1.653-1.713)
- Suite nº 3 in D Major de J.S. Bach (1.685-1.750)

El concert estava organitzat per la Comissió de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Maria de la Salut i patrocinat pel mateix Consistori, amb la col.laboració desinteressada del Conservatori Superior i Professional de Música i Dansa de les Illes Balears i de la Parròquia que cedí per un horabaixa l'església per assajar i fer el concert.

Malgrat el dia que era, diumenge horabaixa i fi de vacances, el concert comptà amb un nombrós públic que aplaudí amb entusiasme l'actuació dels joves components de l'agrupació que al final ens van repetir una part del concert.

Onofre Sureda Ribas.

A la imatge de dalt un moment de l'actuació a l'església de Maria i a la inferior tots els components d'Aula'98

ELS QUE APEDREGUEN LES SEVES TEULADES SÓN... (continuació)

Com afegitó a l'escrit del mes passat, voldria contar una anècdota relacionada amb dos escriptors famosos, que si no encaixa del tot dintre les normes dels que denominam "PERFECTES", diríem que alguna semblança sí que hi és.

Es conta que un bon dia, caminant per una mateixa voravia d'un carrer de Madrid, però en sentit contrari, dos escriptors de la generació del 27, que s'odiaven mútuament, es toparen de front, mirant-se fitament durant uns segons sense que cap d'ells mogués un peu; fins que el menys caparrut i que duia la dreta i que, per tant, tenia preferència, educadament es dirigí a l'altre: - "¿ME CEDE EL PASO, POR FAVOR?". I l'altre, despreciatiu, replicà: - "¿YO NO CEDO EL PASO A UN MARICÓN!"-... a la qual cosa el primer, alhora que se separava cap a l'esquerra i amb el braç dret li indicava que podia passar, ocurrentment li entimà: - "¿YO, SÍ!"-...

Això ens ha de fer recordar allò de QUI S'HUMILIA SERÀ EXALÇAT!... I qui es vol exalçar... allà ell, pobret! Així és que ja ho sabeu. Si us encontrau amb un "reguenyolista", apartau-vos..., deixau-lo passar... Hi sortireu guanyant.

I, ara, anem, ja als APEDREGADORS:

I per entrar en matèria, volia primer contar el que els va passar a dos polítics mallorquins (no fa tant de temps per haver-ho oblidat), figures de renom dins el Partit Popular. Es tracta del que actualment és batle de sa Pobla i president del PP de Mallorca, un; i el que va ser batle de Marratxí durant molts d'anys, l'altre.

Aquests dos famosos polítics mallorquins del PP, com ja hem dit, varen ser condemnats pel Tribunal Superior de Justícia per faltes comeses el temps que administraven les corresponents alcaldies. Incorreccions en què caigueren segurament per ignorància (la ignorància no eximeix del compliment de la LLEI, diuen els missers) i que també no tendrien la més petita importància, ja que no perjudicaven el poble ni anaven amb mala intenció. O sia que foren condemnats per "ERRORS O DESCUIDS", que els corresponents assessors no tengueren en compte. Succéi -perquè m'entengueu-com el que ens passà a molts dels qui férem la mili, si és que alguna vegada, essent reclutes ens topàrem amb un caporal o sergent d'aquells mal titulats "de mala llet" que ens entimaria tres imaginàries de càstig, quatre dies de "preve", o fins i tot una setmana de calabós; ja fos per arribar tard a la formació, per dur la guerrera mal embotonada, o per anar amb el pas canviat durant la instrucció; faltes que com és sabut tenen la

importància relacionada amb la mentalitat del "castigador", i que, per tant, ni marquen ni rebaixen el castigat. Al llarg del temps és pura anècdota...

Idò, cosa per l'estil és el que els passà a aquests dos polítics del PP. Un, crec, que fou per l'extraviament d'uns quants vots mal comptats que no influïen en el resultat final. I l'altre, no sé si seria per uns quants de metres més o manco, mal assenyalats en un permís d'edificació. Qualque cosa per l'estil. Faltes aqueixes que no tenen cap transcendència, sembla, però (sempre hi pot haver un PERÒ) en topar amb uns adversaris polítics que exigeixen la PERFECció, (recordau que en fèiem menció a l'escrit del mes passat) adversaris que ho agafen tot "pel cap que crema", la cosa acabà al jutjat. I com que allò que tothom creia que no tenia la més mínima importància, resulta que estava castigat per no sé quin article d'uns reglaments o codis no sé quins, dels quals solament en tenen coneixement, o en fan aplicació, els missers més mirandells, LA COSA, acabà al jutjat, com ja hem dit, al qual havien acudit prèviament a denunciar aquells que hem anomenat de PERFECTES.....

I el jutge no tengué més remei que, complint els Reglaments, inhabilitar aquells dos denunciats, per un temps determinat. Inhabilitació que una vegada passat el temps marcat no arrossega cap conseqüència en res ni per res. La prova és que el mateix batle de sa Pobla tornà ocupar la batlia, i, avui, novament elegit pel poble, administra el mateix Ajuntament. I el que fou batle de Marratxí, actualment ocupa càrrecs grossos dins el Partit Popular de Mallorca. I encara, si voleu, com a prova definitiva, ho diu ben clar el que ambdós personatges foren al poc temps de la condemna, nomenats SENADORS DEL REGNE per qui aleshores era a més president del Partit Popular, president de la COMUNITAT AUTÒNOMA DE BALEARS... Més clar...

Aclarit, per tant, que coses així no marquen ni poden tenir la més petita conseqüència tant política com social (si anàvem -que no hi anirem perquè no som d'AQUESTS- a cercar, qui sap si en trobaríem més d'un d'alcalde o dels que NO SÓN ALCALDES)... anem, ara, a veure què celebraven aquests dies passats uns "peperos" de Maria? (tan pocs eren, en diuen, que comptats a "cavallons" no traurien número). Què celebrarien?... Com si el poble de Maria no està al corrent de tot el que ha passat i perquè ha passat! (ens consta que ja n'hi ha més d'un que se sent avergonyit d'haver col·laborat). Quan s'adonaran que el poble ha madurat, que el poble és SAVI?, cosa que demostra dia a dia i que a la vista està... Trist és, però, haver de recordar aquella sentència de l'amo en Miquel (epd) al qual ja férem referència a l'escrit del mes passat...

Perquè seguir!... Abrigar-se davall d'ales protectores, ho fan els ocells dèbils...

Permeteu-me que recordi –ho vull contar perquè cansat de coses negatives serà bo respirar alguna cosa fresca, positiva i saludable- que a les primeres eleccions de la TERCERA EDAT, un nou elegit directiu, tot admirat, contemplant la llista de guanyadors, exclamava: –“MAI HAGUERA CREGUT QUE EM VOTÀS TANTA GENT”-... I, dic jo; –QUÈ NO ÉS GUAPO AIXÒ?”-... SABER GUANYAR!... I SABER PERDRE; PER QUÈ NO S’HA DE SABER PERDRE?... I no mai seguir les directrius d’aquell nefast entrenador de futbol ordenant: –“Al enemigo, ni agua!”-... I també no mai caure en allò de: –“A L’ADVERSARI, si el poble, per imbècil, no ens fa cas, li demostrarem QUI SOM NOSALTRES!”-... No! Així no es pot anar pel món. El “reguenyolisme”, tothom sap que és cosa de “poca xeta”... rebutjable per ridícul i nociu.

Però, tornant a la festa (?) d’aquests que no arriben a “cavalló” haurem d’avisar-los: –MIRA QUE NO ADONAR-SE QUE APEDREGUEN LES SEVES TEULADES”! Què han de dir els Font i Vidal, fraternals companys?...

AL BATLE DE MARIA

Benvolgut amic: seria molt demanar-te cinc minuts de completa atenció, a més d’un mínim d’esforç mental, per veure si ens podem entendre sense haver d’“anar a cercar na Maria per sa cuina”.

Idò, agraint-ho per endavant, anem a l’assumepte:

Si haguessis tengut tant d’interès en informar els mariers (aclarir dius tu) referent a les misèries pecuniàries que com a batle te corresponen, ja fa bastant de temps que ho podries haver fet. Ara, pel que es veu, et vals del meu escrit als responsables de la revista per fer-ho. No és que hi tenguí res a dir; cadascú és lliure d’aprofitar les ocasions per al seu profit. Però vull que sàpigues, que ho entenguis bé –els que reberen la “telefonada”, estic segur que ho tenen ben clar: en Miquel Oliver, signant d’aquell escrit, al moment de posar-se a la màquina per plasmar al paper el que havia d’objectar, tan allunyat tenia del seu pensament, de la seva ment, la persona del batle de Maria, com distant pugui estar de la Terra l’estel més allunyat del firmament. Vull dir que l’única preocupació del signant era, exclusivament, fer saber als redactors al·ludits la disconformitat, quant a LA FORMA, no a la notícia (qui ignora que les figueres fan figures?) emprada en la difusió de la singular notícia. L’escrit no es referia al QUAN, sinó al SI; i res més. Es tractava

Perquè a Maria tothom coneix la història que es conta referent a aquell al·lotot que constantment tirava pedres per aquí i per allà, principalment per damunt les teulades de les cases, però que quan arribava a ca seva, es cuidava prou de passar de llis; i algú l’increpava, dient-li: –I aquí, per què no hi tires, també?”-. Ells, tot altiu, responia: –“AQUÍ ÉS CA NOSTRA, PARDAL!”-... I diuen que era pur!

Per avui, ja està bé. Que estiguen bons i que els Reis ens duguin PAU I CONCOÒRDIA per a tots.

Us saluda el vostre amic.

Miquel Oliver i Roig

Maria, 5 de gener de 2000

PD. “NI QUITO NI PONGO REY. SOLO AYUDO A MI SEÑOR”- sentencià un famós guerrer. El que ens fa reflexionar que entrar en disputes per ajudar, per interès, per obediència, per coses de família, per convicció, etc; podrà NO SER SEMPRE RECOMANABLE. Però mai no arribarà a SI en entrar-hi, aficar-s’hi, es fa amb l’únic fi de FER MAL. Això últim no té nom; l’hem d’incloure dins aquella denominació de... “mala” que definia l’amo en Miquel (epd)

d’un missatge a un determinat destinatari que, com ja he dit, estic segur ho hauran rebut i entès millor que no tu (com si fos la primera vegada que m’he aficat amb ells; i segurament no serà la darrera! “NUNCA SE HA DE DECIR LO QUE SE SIENTE”? –Quevedo-).

Tranquil, Jaume. No vegis muntanyes on no hi ha més que terra plana. Una cosa són ous i l’altra caragols; no els mesquem. Te tocava saber que si em volia ficar amb tu no necessit fer volteretes.

Res més. Agraint l’atenció demanada te saluda el teu amic.

Miquel Oliver i Roig.

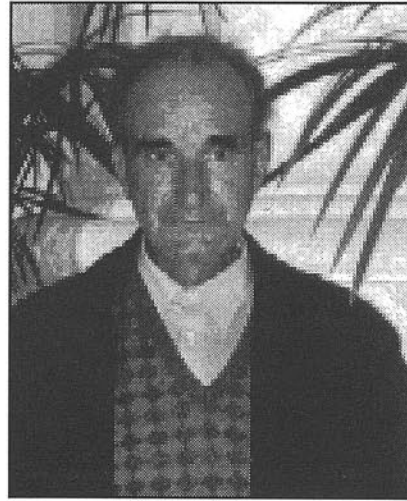
Maria, 5 de gener de 2000

PD. Si no t’haguessis d’enfadar te diria que això de penjar-se medalles no és molt recomanable; trob que no és ètic. Que siguis, com afirmes, l’únic de tots els que formaren part de la passada legislatura, i supòs que també anteriors, que te portes com toca, solament demostra que compleixes; res més. I no vol dir que siguis MÉS BO. En tot cas podràs dir, si vols, que els altres no COMPLEIXEN, que no són PERFECTES... Però exaltar-se... ja saps allò de l’Evangeli... Què vols que et digui? Els militars, han d’esperar com a mínim DEU ANYS per tenir dret a la medalla de San Hermenegildo; deu anys de fer bondat; de fer les coses bé...

UNA MORT SECUNDÀRIA

Hi ha un famós poema de Bertolt Brecht, que si no record malament es titula "Algunes preguntes a la vella història", que parla del paper dels secundaris dins del transcórrer dels grans esdeveniments. En reivindica la seva anònima importància i els considera bàsics i indispensables per assolir els grans canvis de la història, que normalment van associats a noms individuals coneguts i magnificats. Així el gran autor alemany es pregunta amb tota la ironia possible si els reis que figuren als llibres d'història com els constructors de les ciutats de Tebes i Babilònia construïren ells solets la ciutat o hi hagué anònims obrers que feren la feina. I els grans cèsars, guanyaren ells solets les batalles? I Felip II fou l'únic que plorà quan la seva flota s'enfonsà? La història, a més de ser escrita pels vencedors, és injustament cruel amb els anònims acompanyants dels dirigents d'aquests vencedors.

Quan un dissabte d'aquest passat mes de gener em varen dir que en Joan Vanrell, en Joan "Rumbo" era mort, no sé perquè vaig pensar en aquest poema de Bertolt Brecht. No perquè en Joan hagués participat en cap esdeveniment important o trascendent, sinó pel seu paper de figurant de la meua història particular, de la meua memòria més emotiva i sentida. La seva figura menuda i fràgil, caracteritzada per aquell caminar tan curiós que tenia i amb aquell balanceig de cadera en amunt se m'apareix com una imatge indestruïble de molts de moments de la meua vida al poble. Era una d'aquelles persones que sempre vaig veure igual. D'edat inclassificable, alegre, de bon cor, sempre disposada a fer-te un favor. Hi havia dos moments, però, en què la vida per a en Joan agafava un to, una intensitat especial. Quan

s'acostaven les festes de Nadal era el seu gran moment. Els Reis i tots els preparatius que envoltaven la festa tenien en ell un protagonista essencial. Tota la parafernàlia que envoltava la recollida de joguets per als nins i el seu repartiment posterior era una festa per a en Joan "Rumbo".

Assegut al volant del tractor, amb el seu capellet de patge i amb una concentració a prova de bombes, era l'amfitrió perfecte de la inoblidable jornada per als nins i nines de Maria.

L'altre esdeveniment, l'altra dia de fama era cada cop que es feia la representació del drama de l'Adoració dels Reis. No hi ha hagut parella de Doctors de la Llei més aconseguida que la d'en Joan "Rumbo" i en Nadal Ferriol. Les rialles que aconseguïen treure a la gent era una autèntica prova de foc. El caminar inconfusible d'en Joan i la particular actuació d'en Nadal convertiren la seva actuació en inimitables.

No són grans coses, no són grans batalles, no són grans esdeveniments. Són, senzillament, les peces imprescindibles dels trencaclosques de la nostra petita història particular.

Descansa en pau, Joan!

Joan Gelabert i Mas

UM – Maria de la Salut

Per primera vegada ens posam en contacte amb la revista Fent Carrerany per que tenguí a bé publicar i donar a conèixer al poble de Maria de la Salut la renovació que ha tingut lloc en el Comitè Local de Unió Mallorquina, partit polític mallorquí que, com tothom sap, presideix Maria Antònia Munar, actual Presidenta del Consell Insular de Mallorca.

Poc temps enrera i després de diverses reunions, hi hagué eleccions internes al Comitè Local de UM on fou elegit el nou Organigrama encarregat de donar a conèixer al nostre poble un projecte que creiem ambiciós i esperançador per a la nostra Comunitat.

Si "camí es fa al caminar", aquesta serà la nostra prioritat. Ens oferim i actuarem quantes vegades ens siguin sol·licitades per aconseguir objectius que puguin redundar en benefici de Maria. La nostra política serà diàfana en extrem, fins aconseguir casar totalment les solucions del poble marier i mallorquí amb l'ideari del nostre partit. Ideari

del que podem destacar els següents punts:

- Som un partit nacionalista mallorquí, de centre i liberal, que defensa els interessos de Mallorca i dels mallorquins, i que pren les seves decisions a Mallorca sense dependre de les directrius de Madrid.

- Reclamam un tracte just per a Balears per part del Govern Central. La majoria dels recursos i doblers de les nostres Illes s'han de destinar aquí, per resoldre els nostres problemes.

- Com a nacionalistes, volem un desenvolupament racional que sigui respectuós amb el territori i el medi ambient.

- Mallorca necessita tenir diputats a Madrid per poder tenir pes davant del Govern Central, tal com a Canàries, Euskadi o Catalunya.

Des de UM pensam que entre tots aconseguirem que Maria vagi endavant, per el que estam al servei i disposició de tot el poble.

Unió Mallorquina - Comitè Local de Maria de la Salut.

CARRERANY ESPORTIU

RESULTATS I CLASSIFICACIÓ DELS EQUIPS DE FUTBOL 7

Darrers resultats i classificació a la categoria d'ALEVINS
FUT. 7 G/A.

C. E. MARIER - Montaura	5-2
Sineu - C. E. MARIER	suspès
C. E. MARIER - S'Horta	5-2

Pròxims partits a jugar:

16 Jornada (dissabte 12/2/00)

C. E. MARIER - Artà

17 Jornada (dissabte 4/3/00)

C. E. MARIER - Cardassar

ALEVINS FUTBOL 7 GRUP A

Equip	Pj	Pg	Pe	Pf	Gf	Gc	P
Sineu	11	10	1	0	85	20	31
Campanet	12	9	3	0	97	30	30
C.EMARIER	11	8	1	2	56	33	25
Pobler	12	8	1	3	50	30	25
Escolar	12	6	1	5	39	40	19
Porreres	12	6	0	6	54	46	18
Porto Cristo	12	4	2	6	39	47	14
S'Horta	12	4	0	8	28	52	12
Artà	12	3	1	8	31	75	10
Bea Sa Pobra	12	2	1	9	26	60	7
Montaura	12	1	3	8	20	42	6
Felanitx	12	0	0	12	12	90	0

Darrers resultats i classificació a la categoria
d'INFANTILS FUT. 7 G/A

Aquests són els components l'equip dels infantils

C. E. MARIER - Artà	7 - 1
Ses Salines - C. E. MARIER	1 - 4
C. E. MARIER - Muro	2 - 1
Porreres - C. E. MARIER	

Pròxims partits a jugar:

11 jornada (dissabte 19/2/00)

C. E. MARIER - Campanet

12 Jornada (dissabte 26/2/00)

INFANTILS FUTBOL 7 GRUP A

Equip	Pj	Pg	Pe	Pf	Gf	Gc	P
C. E. MARIER	9	7	1	1	43	19	22
Ses Salines	8	5	0	3	20	20	15
Porreres	7	4	1	2	38	21	13
Campanet	7	4	0	3	31	22	12
Muro	8	3	2	3	17	17	11
At. Escolar	7	1	1	5	18	32	4
Artà	8	0	1	7	21	57	1

Darrers resultats i classificació a la categoria de
BENJAMINS FUT. 7 G/E

At. Escolar - C. E. Marier	Suspès
Porto Cristo - C. E. Marier	Suspès
C. E. Marier - Artà	3 - 13

Pròxims partits a jugar:

16 Jornada (dissabte 5/2/00)

C. E. MARIER - Montuïri

17 Jornada (divendres 12/2/00)

Escolar - C. E. MARIER

18 Jornada (dissabte 19/2/00)

C. E. MARIER - Manacor

19 Jornada (divendres 4/3/00)

Villafranca - C. E. MARIER

BENJAMINS FUT. 7 G/A

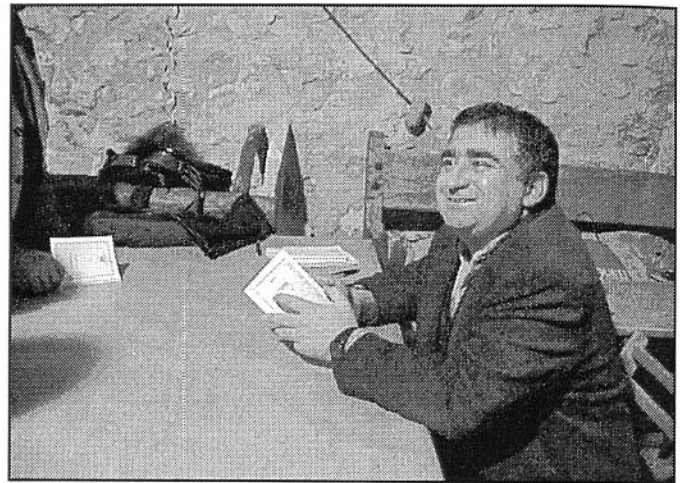
Equip	Pj	Pg	Pe	Pf	Gf	Gc	P
Badia C.M	14	13	1	0	77	6	40
Cardassar	14	10	1	3	51	22	31
Montuïri	14	9	2	3	59	37	29
Artà	14	9	0	5	87	37	27
Porto Cristo	13	8	0	5	52	49	24
Escolar	14	7	1	6	46	28	22
Petra	14	6	1	7	57	64	19
Manacor	14	6	0	8	38	39	18
Villafranca	14	4	2	8	24	55	14
C.EMARIER	13	2	3	8	37	69	9
Margalidà	14	2	1	11	16	78	7
Escolar	14	1	0	13	16	76	3

PRESENTACIÓ DE DOS NOUS LLIBRES DE LLUC MATAS

El dia dels Reis fou el dia elegit per presentar els dos nous llibres del nostre amic i col·laborador Lluç matas. Sorprenent el ritme de producció d'en Lluç i més encara si constatarem que el nivell d'aquestes darreres obres ha experimentat un sensible canvi qualitatiu en relació als dos opuscles anteriors, tal i com s'encarregaren de constatar Joan Mas i Vives i Joan Gelabert, presentadors dels dos nous reculls. A ca'n Gaspar, la presentació dels dos llibres, un de poesia i un de proses, editats per Leonard Muntaner, reuniren prop duna seixantena de persones. L'editor, el primer en parlar, al·ludi a la seva faceta més enllà de l'estrictament empresarial. Parlà dels escriptors com a dispositaris de la consciència col·lectiva feta veu en forma de literatura.

El primer llibre, presentat per Joan Gelabert, fou el conjunt de proses que, amb el suggerent i enigmàtic títol de "Dos Marlboros i un Laccas", suposa una passa endavant en la producció literària de Lluç Matas. Aquest conjunt de proses foren descrites com un intent de l'autor de treure tot un seguit d'opinions, estats d'ànims, vivències i situacions reals passades pel filtre literari amb un estil irònic, punyent, fins i tot, en ocasions, demolidor. Des de simples elucubracions, fins a veritables esbossos de novel·la. Personatges propers a l'autor són transformats en personatges literaris, que li serveixen d'excusa ideal per deixar anar una mirada irònica, cínica, cruel fins i tot, sobre el seu comportament, les seves misèries, les seves neures, els seus fracassos quotidians. Estudiants, ensenyants, funcionaris, gent propera a la cinquantena, gent anònimament propera, pul·lula per aquest univers literari. De vegades l'autor prescindeix de tot argument i la història deixa de ser història per passar a ser simple anècdota, pensament, ocurrència.

Joan Mas i Vives s'encarregà de presentar el nou poemari

Lluç Matas en el moment de la firma dels llibres

De Tornada. Remarcà que aquest nou recull poètic significa un punt d'inflexió per a la poètica de l'autor. La poesia, en bona part nova, però encara amb algun lligam amb l'anterior, s'ha obert a camps diversos, a visions diverses al marge de la necessitat vital que per a l'autor suposaren els dos primers llibres.

Aquest nou poemari tanca una etapa, recollint, però, el que s'ha de salvar d'ella i n'obre d'altres. Llibre divers, suposa una bona antologia de les preocupacions bàsiques de l'autor. Deixa de ser una literatura de finalitats i passa a tenir un valor poètic per ella mateixa. L'autor hi assumeix la seva condició de poeta. I amb aquesta nova mirada aconsegueix filtrar persones, escenes viscudes, mirades, obsessions i fer-les objectiu poètic, inquietud poètica. L'acte acabà amb l'autor parlant sobre aquesta nova etapa de la seva obra, aquesta necessitat que tenia d'escriure i donar a conèixer la seva literatura.

Dia 22 de gener, els dos llibres es presentaren a Llubí, amb una gran assistència de públic.

L'Associació de pares i mares de l'escola també organitzaren fogueró i torrada per a celebrar la festa de Sant Antoni. Aquest tengué lloc l'endemà de la festa, els dimarts dia 18. Aquí teniu dos moments de la festa. A l'esquerra la torrada i a la dreta la cantada de na Margalida i na Sílvia amb un parell de nins.